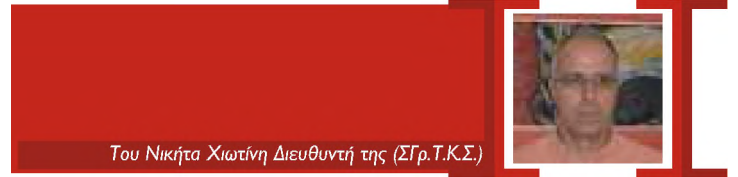

ΠΑΙΔΕΙΑ, ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

Τα συμβαίνοντα στο χώρο της Παιδείας τον τελευταίο καιρό, πιστεύουμε πως δείχνουν πλέον καθαρά το πραγματικό πρόβλημα. Είναι σαφές πως η «Επιτροπή των Σοφών» όχι μόνο λαθεμένα αλλά και με εν πολλοίς παραπλανητικώς λειτουργούσες προτάσεις, εστίασαν το ζήτημα της Παιδείας σε επουσιώδη ή τουλάχιστον στα μη θεμελιώδη ζητήματα: το σημερινό πρόβλημα της Παιδείας δεν βρίσκεται - κατ'αρχήν, γιατί βεβαίως είναι και αυτά προς εξέταση ζητήματα που απαιτούν ρύθμιση - μήτε στους «αιώνιους» φοιτητές, μήτε στις ρυθμίσεις του ασύλου, μήτε στα άλλα ακόμα επουσιωδέστερα που «διορθώνονται». Βρίσκεται στο συνολικό προγραμματισμό και καταμερισμό ρόλων, κυρίως στο ρόλο που θα πρέπει να αποκτήσει η Μέση Εκπαίδευση - καλλίτερα να ξαναποκτήσει η Μέση Εκπαίδευση, στο ρόλο που θα πρέπει να διαδραματίζει η επαγγελματική μεταλκειακή εκπαίδευση και στον πραγματικό ρόλο της Ανώτατης Εκπαίδευσης. Ως εργαζόμενος στα Τ.Ε.Ι. - ως εκπαιδευτικός και ως διοικητικός λειτουργός - θα επικεντρωθούμε εδώ στο μεγάλο ζήτημα των Τ.Ε.Ι., για να πάψει επί τέλους η Πολιτεία να εξαπατά γονείς και φοιτητές (για να μην αναφερθούμε και στα εκπαιδευτικά κενά που έχει δημιουργήσει ή αδυνατεί να καλύψει). Η κοινωνία χρειάζεται αφ' ενός ειδικευμένους τεχνικούς και επαγγελματίες που θα πρέπει βεβαίως να έχουν και αυτοί την βασική και σε όλους απαραίτητη εξαετή λυκειακή μόρφωση, αφ' ετέρου επιστήμονες με κύρια αποστολή την θεραπεία τεχνών (υπό την ευρεία έννοια του όρου) ιδιαίτερης βαρύτητας, επιτελικών και εν πολλοίς διεπιστημονικών δραστηριοτήτων, την έρευνα και την προώθηση των επιστημών. Έτσι λοιπόν τα επαγγελματικά στελέχη εκπαιδεύονται σε τεχνικές και επαγγελματικές σχολές διαφορετικής κάθε φορά ανάλογα με την παρεχόμενη εκπαίδευση - διαβαθμίσεως (ετών σπουδών, προσόντων Εκπαιδευτικού Προσωπικού, κ.λ.π) και τα επιστημονικά στελέχη εκπαιδεύονται στα Πανεπιστήμια, δηλ. έτσι πρέπει να γίνεται. Αντ' αυτού όμως παρατηρείται το φαινόμενο επαγγελματικές ειδικότητες που απαιτούν ένα ή δύο ή το πολύ τρία έτη σπουδών, η Πολιτεία να τις αναγορεύει σε επιστήμες πολυετούς εκπαίδευσης - π.χ. για να ανοίξει κανείς εργαστήριο μικροβιολογίας όχι για έρευνα αλλά για να χειρίζεται το φυγοκεντρικό μηχάνημα και να εμβαπτίζει χαρτάκια στο αίμα, θα πρέπει να σπουδάσει 9 τουλάχιστον χρόνια, αφού πρώτα αριστεύσει στο Λύκειο και στις πανελλήνιες εξετάσεις, για να γίνει ιχθυοκαλλιεργητής ή αλιεύς, υφαντουργός ή ανθοκόμος να έχει σπουδάσει τέσσερα χρόνια με καθηγητές κατόχους διδακτορικού διπλώματος και πολλών δημοσιεύσεων σε επιστημονικά περιοδικά - ενώ ειδικότητες με μεγάλο ειδικό βάρος - π.χ. ειδικότητες που άπτονται Τεχνών¹, αναφέρομαι στη Σχολή Γραφικών και Καλλιτεχνικών Σπουδών του ΤΕΙ-Α και πολλές άλλες βεβαίως - τις έχει καθηλωμένες σε μη Πανεπιστημιακά ιδρύματα, στα Τ.Ε.Ι.², που ενώ από τη μια επιθυμεί να αναβαθμίσει, από την άλλη υποβαθμίζει με απίθανες ειδικότητες, κάτι που άλλωστε κάνει και με τα Πανεπιστήμια (γνωρίζω «πανεπιστήμια» που άρχισαν να λειτουργούν χωρίς να έχουν προγραμματίσει μήτε τι είδους επαγγελματίες θα παράξουν, μήτε καν το πρόγραμμα σπουδών όλων των ετών, δημιουργήθηκαν δηλ. τα προγράμματα με την εξέλιξη των σπουδών των φοιτητών τους!). Πιστεύουμε πως είναι πλέον αδήριτος η ανάγκη να γίνει μία «λειτουργική αποτίμηση»³ όλων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι.. Αυτή η λειτουργική αποτίμηση, που θα

Του Νικήτα Χιωτή, Διευθυντή της (ΣΓρ.Τ.Κ.Σ.)

«ακτινογραφήσει» το γνωστικό αντικείμενο και θα διαπιστώσει αν αυτό είναι πανεπιστημιακού ή τεχνικο-επαγγελματικού επιπέδου και θα διαπιστώσει την ακαδημαϊκότητα του εκπαιδευτικού προσωπικού, θα πρέπει να οδηγήσει αμέσως είτε στην πανεπιστημιοποίηση του συγκεκριμένου ιδρύματος, το εν λόγω Τ.Ε.Ι., π.χ., να μετονομαστεί σε Πανεπιστήμιο ή Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο ή στην διαβάθμισή του σε τεχνική-επαγγελματική σχολή, έστω και αν τα έτη σπουδών είναι ή παραμένουν τέσσερα, ή ακόμα και να τα κλείσει μη διαιωνίζοντας την απάτη εις βάρος παιδιών και οικογενειών: π.χ. Τμήμα Ανθυποπυραγών, Τμήμα Ναυτιλιακών και επιχειρηματικών σπουδών Αιγαίου, Πανεπιστημίου Χίου, Τμήμα Τουρκικών Σπουδών, Τμήμα Οικιακής οικονομίας Χαροκοπέιου Πανεπιστημίου, Σχεδιασμός ενδυμάτων, Τμήμα Εφαρμοσμένης πληροφορικής στη διοίκηση και στην οικονομία, Τμήμα Ιχθυομείας και Αλιείας και λοιπών σαφώς είτε μη πανεπιστημιακών ειδικοτήτων που να απαιτούν τέσσερα έτη σπουδών, είτε αντιεπιστημονικώς εξεζητημένων ειδικοτήτων⁴ ή ακόμα και ψευδεπιγράφων ειδικοτήτων (όπου μπαίνει και θέμα καθαρής απάτης των λειτουργών του)⁵. Είναι ανάγκη η πολιτική ηγεσία να επιδείξει αποφασιστικότητα και να αγνοήσει το λεγόμενο «πολιτικό κόστος» (που ακυρώνει την Πολιτική). Άλλωστε δεν πρόκειται να υπάρξει πολιτικό κόστος: η κοινωνία έχει σαφώς κατανοήσει τα πράγματα, επιζητεί γενναίες μεταρρυθμίσεις που με ανακούφιση θα υποδεχθεί, οι πρόσφατες άλλωστε διενεργηθείσες δημοσκοπήσεις προς αυτό συνηγορούν. L

- 1) Η Τέχνη είναι εξ ορισμού «Πανεπιστημιακής» εμβέλειας.
- 2) Εδώ υπάρχει και μία μεγάλη αδικία εις βάρος των φοιτητών αυτών των ΤΕΙ: α)μία κακή εγκατεστημένη νοοτροπία του νεοσύστατου ΔΟΑΤΑΠ τις αντιστοιχεί με τριετείς σπουδές πανεπιστημίων του εξωτερικού καταδήλωσ χαμηλότερου επιπέδου και β) το ότι τετραετούς διάρκειας σπουδές, σε πανεπιστημιακής εμβέλειας αντικείμενο σπουδών όπου βεβαίως υπάρχει τέτοιο - με προδιαγραφές εκπαιδευτικού προσωπικού υψηλών ακαδημαϊκών χαρακτηριστικών, δεν ονομάζονται πανεπιστημιακές, αποτελεί διεθνή πρωτοτυπία!
- 3) Διανεμηθέν έγγραφο μας σχετικό με την «αξιολόγηση» των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και «Περί της «αξιολόγησης» των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων» στα «Νέα του Τ.Ε.Ι. Ιονίων Νήσων», αρ. 2, 2006.
- 4) Βεβαίως έχουμε την ευθύνη των όσων γράφουμε και είμαστε στη διάθεση παντός ενδιαφερομένου. Εδώ απλώς δεν χρειάζεται να υπεισέλθουμε σε λεπτομέρειες.
- 5) Το αν αυτά τα ΤΕΙ ή Πανεπιστήμια βρίσκονται σε χωριό ή πόλη, μεγάλη ή μικρή, δεν έχει πολύ σημασία. Φημισμένα Πανεπιστήμια σε Ευρώπη και ΗΠΑ βρίσκονται ή ξεκίνησαν από «χωριά». Αν το εν λόγω εκπαιδευτικό ίδρυμα έχει σωστό περιεχόμενο και το κατάλληλο εκπαιδευτικό προσωπικό να αναβαθμιστεί θεσμικά και να ενισχυθεί, ειδάλως να κλείσει και μάλιστα το συντομότερο δυνατόν: να είστε σίγουροι πως οι μόνοι που θα διαμαρτυρηθούν είναι οι ιδιοκτήτες γκαρσονιερών και καφετεριών και βέβαια δεν θα θυσιάσουμε γι' αυτούς νέα παιδιά και το μέλλον του Τόπου!